

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ז ע"ב

פרשת אחרי מות

טקסט הזוהר

תאנא ערות אחות אביה, כמה דאתגלייא בסתימא. כתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכי יי' וצדיקים ילכו בם וגו', זכאה חולקיהון דצדיקייא, דינעי ארחוי דקודשא בריך הוא, ואזלין בהו, ואשתמודעו גבייהו. זכאה חולקיהון.

תרגום לעברית

למדנו, ערות אחות אביה, כמו שנתגלה בנסתר. כתוב (הושע יד) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם וגו'. אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים דרכי הקדוש ברוך הוא והולכים בהם ונודעים אליהם. אשרי חלקם.

טקסט הזוהר

תאנא, אתעברת ה'א עלאה ברחימותא וחביבותא דלא מתפרש מנה יו"ד לעלמין. אתעברת ואפיקת וא"ו, לבתר קאים קמה, וינקא ליה. ודא (נ"א ודאין בעלמא) וא"ו כד נפקא, בת זוגו נפקא עמיה. אתיא חסד אתער גביה, ופריש לון, ונפקו גזעין מתחות לעילא, ואתפשטו ענפין, ואסגיאו, ואתעכידת ה'א תתאה. ואתרביאת בענפיה לעילא לעילא, עד דאזדווגת באילנא עלאה, ואתחברו וא"ו עם ה'א, מאן גרים לון. חסד הוא. חסד הוא ודאי. דחבר לון כחדא.

למדנו, התעברה ה' עליונה באהבה וחביבות שאין נפרד ממנה יו"ד לעולמים. התעברה והוציאה וא"ו, אחר כך עמד לפניה והיניקה אותו, וזו (ודן בעולם) הוא"ו כשיצאה, בת זוגו יצאה עמו. בא חסד והתעורר אליו, והפריד אותם, ויצאו גזעים מתחת למעלה, והתפשטו ענפים והתרבו, ונעשתה ה"א תחתונה. והתרבתה בענפיה למעלה למעלה, עד שהזדווגה באילן העליון, והתחברו וא"ו עם ה"א. מי גרם להם? חסד הוא. חסד הוא ודאי. שחברם כאחד.

טקסט הזוהר

יו"ד עם ה"א עלאה. לא תליא חבורא דלהון בחסד, אלא במזלא תליא חבורא דלהון, וחביבותא דלהון, דלא (ס"א ע"ב) מתפרשן לעלמין. יו"ד אתקשר בה"א, וה"א אתקשר בוא"ו, וא"ו אתקשר בה"א, וה"א אתקשר בכלא. וכלא חד קשורא הוא, וחד מלה. לא אתפרשו דא מן דא לעלמין. כביכול, מאן דגרים פרודא, כאלו חריב עלמא, ואקרי ערייתא דכלא.

תרגום לעברית

יו"ד עם ה"א עליונה, אין תלוי חבורן בחסד, אלא חבורן תלוי במזל, וחביבותן, שלא נפרדות לעולמים. יו"ד נקשרת לה"א, וה"א נקשרת לוא"ו, וא"ו נקשרת בה"א, וה"א נקשרת בכל. והכל הוא קשר אחד ודבר אחד. לא נפרדות זו מזו לעולמים. כביכול מי שגורם את הפרוד כאלו החריב עולם, ונקרא ערות הכל.

טקסט הזוהר

ולזמנא דאתי, זמין קודשא בריה הוא לאתבא שכינתא לאתרהא, ולאשתכחא כלא בזווגא חד דכתיב (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד וגו'. ואי תימא השתא לאו הוא אחד. לא, דהא השתא חייבי עלמא גרמו, דלא אשתכח חד. דהא מטרוניתא אתרחקת מן מלכא, ולא משתכחי בזווגא. אמא עלאה אתרחקת מן מלכא ולא ינקא ליה.

וְלַעֲתִיד לָבֹא עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהָשִׁיב שְׂכִינָה לְמִקְוָמָהּ, וְשִׁמְצָא הַכֹּל בְּזוּוג אֶחָד, שְׂפָתוֹב (זְכָרִיָּה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד וְגו'. וְאִם תֹּאמַר, עֲכָשׁוּ אֵינוֹ אֶחָד?! לֹא, שְׁהָרִי עֲכָשׁוּ הָרָשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם גָּרְמוּ שֶׁלֹּא יִמָּצָא אֶחָד, שְׁהָרִי הַגְּבִירָה הַתְּרַחֲקָה מִן הַמֶּלֶךְ, וְלֹא נִמְצְאִים בְּזוּוג. הָאֵם הָעֲלִינָה הַתְּרַחֲקָה מִהַמֶּלֶךְ וְלֹא מִינִיקָה אוֹתוֹ.

טקסט הזהיר

בְּגִין דְּמִלְכָּא בְּלֹא מִטְרוֹנִיתָא, לֹא מִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוֹי עֲמָה (ס"א דאמא), כְּמָה בְּקִדְמִיתָא כַּד אֶתְחַבֵּר בְּמִטְרוֹנִיתָא, דְּעֵטְרָא לִיָּהּ, בְּכְמָה עֵטְרִין, בְּכְמָה זְהִירִין בְּעֵטְרִין קִדְיִשִׁין עֲלֵאִין. דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) צִאֲיָנָה וְרֹאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן (ס"א ע"ב, שְׁמוֹת פ"ד ע"א) בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו', דְּאִזְדוּג בְּמִטְרוֹנִיתָא, כְּדִין עֵטְרָא לִיָּהּ אִימָא עֲלֵאָה כְּדִקָּא יָאוֹת. וְהִשְׁתָּא דְלֹא אֶשְׁתַּכַּח מִלְכָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא, כְּדִין אִימָא עֲלֵאָה נְטִלַת כְּתָרָאָה (נ"א עטראָה) וּמִנְעַת מְנִיָּה מְבוּעֵי דְנַחֲלִין, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח בְּקִשּׁוּרָא חַד. כְּכִיכּוֹל לֹא אֶשְׁתַּכַּח חַד.

תרגום לעברית

כִּי מֶלֶךְ בְּלִי גְבִירָה לֹא מִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוֹתָיו עֲמָה (של האם) כְּמוֹ פְּרֹאשׁוֹנָה כְּשֶׁהִתְחַבֵּר עִם הַגְּבִירָה, שְׁעֵטְרָה אוֹתוֹ בְּכְמָה עֵטְרוֹת, בְּכְמָה זְהָרִים בְּעֵטְרוֹת קְדוּשׁוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שְׂפָתוֹב (שִׁיר ג) צִאֲיָנָה וְרֹאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְגו', שֶׁהִזְדוּג עִם הַגְּבִירָה, אִזְ עֵטְרָה אוֹתוֹ הָאֵם הָעֲלִינָה כְּרֹאִי. וְכַעַת שְׁאִין נִמְצָא הַמֶּלֶךְ עִם הַגְּבִירָה, אִזִּי הָאֵם הָעֲלִינָה נִטְלַת אֶת כְּתָרָהּ (עֲטֻרָתָהּ) וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת מַעֲיָנוֹת הַנְּחָלִים, וְלֹא נִמְצָא בְּקִשּׁוּר אֶחָד. כְּכִיכּוֹל אֵינוֹ בְּנִמְצָא אֶחָד.

ובזמנא דתיתוב מטרוניתא לאתר היכלא, ומלכא יזדווג עמה בזווגא חד. כדן, יתחבר כלל פחדא, כלל פרוודא, ועל דא כתיב, ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. ביום ההוא: בזמנא (קע'א) דיתוב מטרוניתא להיכלא, כדן כלל אשתכח חד כלל פרוודא. וכדן (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט וגו'.

תרגום לעברית

ובזמן שתשוב הגבירה למקום היכלה והמלך יזדווג עמה בזווג אחד, אז יתחבר הכל כאחד בלי פרווד. ועל זה כתוב, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ביום ההוא, בזמן שתשוב הגבירה להיכל, אז הכל ימצא אחד בלי פרווד. ואז - (עובדיה א) ועלו מושיעים בהר ציון לשפט וגו'.

טקסט הזוהר

דתנא, אמר רבי שמעון, לא תיעול מטרוניתא בחדוותא בהיכליה עד דיתדן מלכותא דעשו, ותיסב מניה נוקמין דגרמא כל האי. לבתר תזדווג במלכא, ויהא חדו שלים, הדא הוא דכתיב, ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו בקדמיתא, ולבית והיתה ליי' המלוכה. מאן מלוכה, דא מטרוניתא. הדא הוא דכתיב, והיתה ליי' המלוכה. ולבית דזדווגן פחדא, מה כתיב. והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. (ויקרא ח'י) ערות אחי אביה לא תגלה. תאני רבי יהודה, דא ישראל לתתא. ואחות אמר: דא ירושלם דלתתא. דבחוובין אלין, יגלון ישראל ביני עממיא, ויתחריב ירושלם לתתא. ועל דא תנינן, רחימותא דקודשא בריך הוא דקרא לישראל אחים, שנאמר (תהלים קכב) למען אחי ורעי אדברה נא וגו'. (ואוקימנא מילין ותמן (ס'א מילי תמן) בת בנה ובת בתה וכו' ואף על גב דאינון באתגלייא ובאתכסיא וכן בתריה. דהא עלמא איצטריך לון, ואינון ישובא דעלמא כמה דכתיב (משלי כ'ז) רעך ורע אביך) והאי רזא דמלה. דאמר רבי שמעון

שְׁלֹמֹדְנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא תִכְנַס הַגְּבִירָה בְּשִׁמְחָה לְהִיכָלוֹ עַד שֶׁתִּדּוֹן מַלְכוּת עָשׂוּ וְתִקַּח מִמֶּנּוּ נְקֻמּוֹת שְׁגָרָמָה כָּל זֶה. אַחֲרֵי כֵן תִּזְדוּג עִם הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה שִׁמְחָה שְׁלֵמָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֹת אֵת הָרָעָשׁ - בְּרֹאשׁוֹנָה, וְאַחֲרֵי כֵן - וְהִיתָה לָהּ הַמְּלוּכָה. מִי הַמְּלוּכָה? זֶה הַגְּבִירָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהִיתָה לָהּ הַמְּלוּכָה. וְאַחֲרֵי שִׁזְדוּגוֹ כְּאֶחָד מֵהַ כְּתוּבִים? וְהִיא ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. עֲרוֹת אַחֵי אַבִּיךָ לֹא תִגָּלֶה, שָׁנָה רַבִּי יְהוּדָה - זֶהוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה. וְאַחֲרֵי כֵן - זֶה יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֵמָה. בְּחֻטָּאִים הִלְלוּ יִגְלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעַמִּים וְתִתְחַרֵּב יְרוּשָׁלַיִם לְמַטָּה. וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, אֶהְבֵּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁקָּרָא לְיִשְׂרָאֵל אַחִים, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קכב) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא וְגו'. (וּבְאַרְנוֹ הַדְּבָרִים, וְשֵׁם (דְּבָרִים שָׁם) בַּת כְּנָה וְכַתְּבָהּ. וְאַף עַל גַּב שֶׁהֵם בְּנִגְלָה וּבְנִסְתָּר וְכֵן אַחֲרָיו. שֶׁהֵרִי הָעוֹלָם צָרִיךְ לָהֶם, וְהֵם יִשׁוּב הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלִי כז) רַעַךְ וְרַע אַבִּיךָ) וְזֶה סוּד הַדְּבָר. שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ח ע"א) ◆

טקסט הזהיר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי אַחֵי לְמָה רַעֲי, וְאֵי רַעֲי לְמָה אַחֵי. אֲלֹא תֵאָנָא, הֵהוּא מֶלֶךְ דְּלֵא אֲתַעְדִּי לְעִלְמִין, אֲקָרִי רַע, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר רַעֲךָ וְרַע אַבִּיךָ אֵל תַּעְזוּב. וְהֵאֵי רְזָא דְּמֶלֶךְ דְּאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִימָא עֲלָא, רַעֲיָא אֲקָרִי, בְּגִין דְּלֵא אֲתַעְדִּי (ס' א' ע"ב) רְחִימוּתָא דְּאַבָּא מִנָּה

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם אַחֵי, לְמָה רַעֲי? וְאִם רַעֲי, לְמָה אַחֵי? אֲלֹא לְמַדְנּוּ, אוֹתוֹ דְּכָר שְׁלֵא סָר לְעוֹלָמִים נִקְרָא רַע, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר רַעֲךָ וְרַע אַבִּיךָ אֵל תַּעְזוּב. וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאֵם הָעֲלִינָה נִקְרָאת רַעֲיָה, כִּי לֹא זֶה אֶהְבֵּת הָאֵב מִמֶּנָּה לְעוֹלָמִים. וְהָאֵם הַתְּחִתוֹנָה נִקְרָאת כְּלָה, וְנִקְרָאת אַחֲוָת, כְּמוֹ שְׁבִאֲרֵנוּ (שִׁיר ח) אַחֲוָת לָנוּ קִטְנָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

